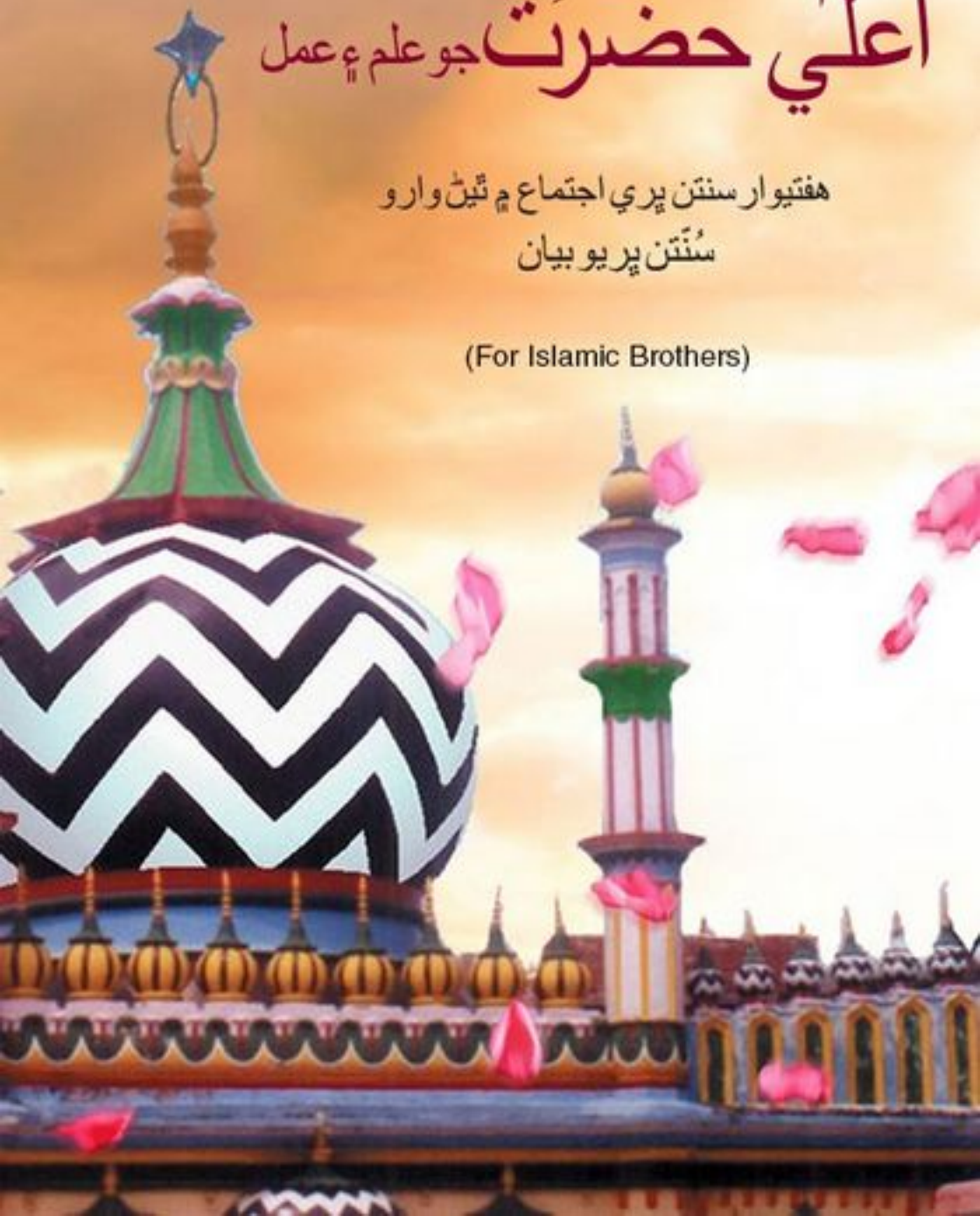


13-June-2019

رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ  
اعليٰ حضرت جو علم ۽ عمل

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو  
سُنَن پريو بيان

(For Islamic Brothers)



الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ  
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

## اعليٰ حضرت جو علم ۽ عمل

وَعَلَىٰ إِلَهِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ  
 وَعَلَىٰ إِلَهِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ  
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

### نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي اعتكاف جي نيت ڪري وٺو، چوٽه جيستائين مسجد ۾ رهندؤ اعتكاف جو ثواب ملندو رهندو. ياد رکو! مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ يا سحري، افطاري ڪرڻ، ايستائين جو آبِ زم زم يا دم ڪيل پاڻي پيئڻ جي به شرعاً اجازت ناهي، البت جيڪڏهن اعتكاف جي نيت هوندي ته اهي سڀ شيون ضمناً جائز ٿي وينديون. اعتكاف جي نيت به صرف کائڻ، پيئڻ يا سمهڻ جي لاءِ نه هئڻ گهرجي بلڪ ان جو مقصد الله تعاليٰ جي رضا هجي. ”فتاويٰ شامي“ ۾ آهي: جيڪڏهن ڪو مسجد ۾ کائڻ پيئڻ يا سمهڻ چاهي ته اعتكاف جي نيت ڪري، ڪجهه دير ذڪر الله ڪري پوءِ جو چاهي ڪري (يعني هاڻي چاهي ته کائي پي يا سمهي سگهي ٿو).

دُرُودُ شَرِيفِ جِي فَضِيلَتِ

رسولِ اڪرم، شاهِ بني آدم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي: منهنجو جيڪو اُمتي اخلاص سان مون تي هڪ ڀيرو ڏرود پاڪ پڙهندو الله پاڪ ان تي ڏهه (10) رحمتون نازل فرمائيندو، ان جا ڏهه (10) درجا بلند فرمائيندو، ان جي لاءِ ڏهه (10) نيڪيون لکندو ۽ ان جا ڏهه (10) گناه متائيندو. (سنن كبير، ڪتاب عمل اليوم... الخ، باب ثواب الصلاة... الخ، 21/6، حديث: 9892)

ميري زبان تَر رهي ۽ زُڪر و ڏُرود سے بے جا هنسوں کبھی نہ کروں گفتگو فُضول (وسائلِ بخشش مرم، ص 233)

## صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”يَبْتَغِي الْمُؤْمِنُ خَيْرًا مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

**ٻه مدني ڳال:** (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

## بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁ ڏکو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اذڪر الله، توبوا إلى الله! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل

جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي  
سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ شَوَّالُ الْمُكْرَمِ جو مبارڪ مهينو اسان جي  
وچ ۾ جلوه گر آهي. هي اهو عظيمُ الشَّان مهينو آهي جنهن جي 10 تاريخ تي  
هر سال عاشقن جي امام، اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت مولانا شاه امام احمد  
رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي پيدائش جو ڏهاڙو سڄي دنيا ۾ وڏي شان ۽ شوڪت سان  
ملهايو ويندو آهي. اچو! انهيءَ مناسبت سان اڄ اسان به سندن جي علمي مقام،  
۽ سندن جي علمي خدمتن، فتاويٰ رضويه ۽ ڪنزِ الايمان جو مختصر تعارف ۽  
سندن جي عملي زندگي جي ڪجهه پهلوئن مان اسان به برڪتون وٺڻ جون  
سعادتون حاصل ڪنداسين، اچو! پهريان سندن جي علمي صلاحيت جو هڪ  
خوبصورت واقعو ٻڌون ٿا،

### بارگاه رسول جو عطيو

هڪ پيري اعليٰ حضرت جي خليفِي، حضرت علامه مولانا الحاج شاه  
محمد هدايت رسول رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ۽ پيا عالم سبگورا اعليٰ حضرت امام احمد رضا  
خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي بارگاه ۾ حاضر هئا، دنيا جي مشينن جي ايجاد جو تذڪرو ٿي  
رهيو هو، ان تي اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ارشاد فرمائون:  
الله (پاڪ) جي فضل سان بارگاهِ مُصْطَفِي مان مون کي اهڙي مشين عطا ٿي  
آهي، جنهن ۾ ڪنهن به علم جو سوال چاهي ڪنهن به زبان ۾ هجي وجهو،  
ڪجهه متنن کان پوءِ ان جو صحيح جواب حاصل ڪري وٺو. مولانا هدايت  
رسول صاحب رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ عرض ڪيو: حضور! اها مشين (Machine) مون کي به

ڏيکاريو. پوءِ امام اهل سنت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ارشاد فرمايائون: ڪنهن ٻي موقعي تي ڏسي وڃو پر اهي امام اهل سنت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي پيرن تي ڪري پيا ۽ روڻ ٺهاري ڪا ٿي چيائون ته حضور! اسان ته هن مشين کي هيٺ ٿي ڏسندا سين. ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پنهنجي ڳلي جا بتن کولي ڇڏيا ۽ پنهنجي مبارڪ سيني جي زيارت ڪرائي پوءِ ارشاد فرمايائون: هي اها مشين آهي، جنهن جي باري ۾، مون ڳالهه ڪئي هئي، شاهه هدايت رسول صاحب اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي مبارڪ سيني کي چمندي فرمايائون: صَدَقْتَ يَا وَارِثَ عُلُومِ رَسُولِ اللهِ وَيَا نَائِبَ رَسُولِ اللهِ يعني اي رسول ڪريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي علوم جا وارث ۽ انهن جا نائب! اوهان سچ فرمايو. (تجليات امام احمد رضا، ص ۷۸، لخصاً)

ياد رهي ته بزرگانِ دين رب ڪريم جي طرفان ملڻ وارين عطائن کي تحديقِ نعمت (نعمت جو چرچو ڪرڻ) جي لاءِ ذڪر ڪندا آهن ۽ اهو انهن کي ئي سونهي ٿو، هر هڪ کي ائين ڪرڻ جي اجازت ناهي.

علم کا چشمه هوا ۽ مोजزن تحرير میں      جب قلم تُو نے اُٿايو اے امام احمد رضا  
تُو نے باطل کو مٽا کر دين کو بخشى جلا      سُنّتوں کو پھر جلايا اے امام احمد رضا  
اے امام اهل سنت نائب شاهِ اُمم      کيجهُ هم پر بهي سايه اے امام احمد رضا  
(وسائل بخشش مرمم، ص ۵۲۵)

مختصر وضاحت: ... جڏهن به اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ قلم ڪڍندا ها ته علم جا درياءَ وهائي ڇڏيندا ها، باطل کي مٽائي سنتن کي عام ڪرڻ جو تاج به سندن جي مٿي آهي، اي اعليٰ حضرت! ڪرم فرمايو ۽ اسان تي به پنهنجي ڪرم جي نظر فرمايو.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّد

اي عاشقانِ اعليٰ حضرت! سُبْحٰنَ اللهُ! اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه جو شان ڪيترو نرالو آهي جو سندن تي الله پاڪ جو به خاص فضل ۽ ڪرم آهي ۽ بارگاہِ مُصْطَفِي مان به سندن جو دامن عنايتن سان، عطائن سان، ڪرم نوازين سان ڀرپور آهي، بيان ڪيل واقعي مان چڱي طرح اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه جو علمي مقام ڪيترو بلند هو جو جنهن هستي کان ڪنهن به علم جو سوال ڪنهن به زبان (Language) ۾ ڪيو وڃي ۽ ڪجهه منتن ۾ جواب ملي وڃي ته ان هستي جي علم جي پرواز جي سطح به ڪيتري بلند هوندي. اچو! سندن جي علمي رُتبي کي سمجهڻ ۽ سندن جي ذڪر سان فيضياب ٿيڻ جي نيت سان پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه جي علمي مقام بابت وڌيڪ 3 واقعا ٻڌون ٿا، جيئن

(1) حضورِ محدثِ اعظمِ هند ڪچوچوي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه فرمائن ٿا: اها شيءِ روزانو ڏسندا هئاسين ته جواب مڪمل ڪرڻ جي لاءِ فقهي جُزئيات جي ڳولا ۾ جيڪي ماڻهو ٿڪجي پوندا هئا ته (اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه جي بارگاه ۾) عرض ڪندا هئا، پاڻ انهيءَ وقت (ارشاد) فرمائيندا هئا ته ”رَدُّ الْمُحْتَار“ جلد فُلَاثِي جي، صفحي فُلَاثِي جي سِت (Line) فُلَاثِي ۾ هنن لفظن سان مسئلو موجود آهي. ”دُرِّمُخْتَار“ جي فُلَاثِي صفحي، لائن ۾ اها عبارت آهي، ”عالمگيري“ ۾ هن جلد ۽ صفحي ۽ لائن ۾ اهي لفظ موجود آهن.  
(انوارِ رضائ 265)

(2) مولانا محمد حسين ميرني رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه فرمائن ٿا: هڪ ڀيري اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه بيمار ٿي پيا ۽ پاڻ لکڻ کان طبيب (ڊاڪٽر) منع ڪري ڇڏيو هو ته هاڻي جيڪا فتويٰ لکڻي هوندي هئي ان جو ڪجهه مضمون لکرائي مون کي فرمائيندا هئا: ”الماڙيءَ مان فُلَاثُو جلد ڪڍي اچ“ اڪثر ڪتاب مصري چاپي

جا کيئي کيئي جلدن ۾ هئا، پوءِ مون کي فرمائيندا هئا: ”ايترا صفحا اٿلايو ۽ فلاڻي صفحي تي هيترين ستن کان پوءِ اهو مضمون شروع ٿيندو، ان کي هتي نقل ڪري ڇڏيو.“ مان ڏسي ڪري پورو مضمون لکندو هئس ۽ ڏاڍي حيرت ٿيندي هئي ته سندن رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ کي اهو ڪڏهن وقت مليو جو جنهن ۾ صفحو ۽ ست ڳڻي ورتائون، مطلب اهو ته سندن جو حافظو ۽ دماغي ڳالهون اسان جي سمجهه کان ٻاهر هيون.

(حياتِ اعليٰ حضرت از مولانا ظفر الدين بهاري، ۱۰/۱۰۳، مکتبه نبويه)

(3) اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پنهنجي والد ماجد رَئِيسُ الْمُتَكَلِّمِينَ (يعني انهن عالم سڳورن جا سردار جيڪي مذهبي معاملن کي عقلي دليلن سان ثابت ڪرڻ ۾ ماهر هجن) حضرت علامه مولانا مفتي نقی علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي حڪم تي 1286 هـ مطابق 1869ء ۾ فتوائون لکڻ شروع ڪيون ۽ والد صاحب رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ کان پنهنجي فتوائن جي تصديق ڪرائيندا هئا، ستن سالن کان پوءِ انهن اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ کي اجازت ڏني ڇڏي ته هاڻي مون کي فتوائون ڏيکارڻ بنا سوال ڪندڙن کي روانيون ڪندو ڪر، پر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ سندن جي دنيا مان تشریف کڻي ويڃڻ تائين پنهنجون فتوائون چيڪ ڪرائيندا رهيا، جيئن اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پاڻ لکن ٿا: ’ستن سالن کان پوءِ مون کي فتويٰ جي اجازت عطا فرمايائون ته هاڻي فتوائون لکان ۽ حضور (يعني پنهنجي والد ماجد رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ) کي ٻڌائڻ کان بنا سوال ڪرڻ وارن کي موڪلي ڏيان، پر مون ان تي جرئت نه ڪئي ايستائين جو رب ڪريم سندن رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ کي ذي القعدة ۱۲۹۷ هـ ۾ پاڻ وٽ گهرائي ورتو (يعني سندن وصال ٿي ويو). (فتاويٰ رضويه، ۱۰/۹۴)

خورشید علم ان کا درخشاں ہے آج بھی

احمد رضا کا تازہ گلستاں ہے آج بھی

علمائے حق کی عقل تو حیراں ہے آج بھی

کس طرح اتنے علم کے دریا بہا دیئے

بھري دلوں ميں اُلفت و عظمت رسولِ كى

(مناقبِ رضا، ص 66)

مختصر وضاحت: ... اعليٰ حضرت جي علم جو سج اڄ به روشن آهي، پاڻ **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** علم جا اهڙا درياءَ وهايا جو عالمن جا عقل حيران آهن ۽ محبت رسول جيڪا ايمان جي اصل آهي سندن **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** ئي ماڻهن جي دلين ۾ بيدار ڪئي آهي.

اي عاشقانِ امام احمد رضا! ڏنو اوهان! الله ڪريم اعليٰ حضرت **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** ڪي ڪيتري بي مثال حافظي جي قوت عطا فرمائي هئي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** پاڻ **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** الله ڪريم جي هن عظيم نعمت جو بهترين استعمال فرمايو ۽ ان جي ذريعي فتوائون لکي اُمت تي عظيم احسان فرمائون، جنهن جو واضح مثال سندن جي اڪثر فتوائن جو مجموعو ”فتاويٰ رضويه“ آهي جيڪو اُمتِ مسلمه ڪي ڏينهن رات فيض ياب ڪري رهيو آهي. اڇو! فتاويٰ رضويه جو مختصر تعارف ۽ ان جي ڪجهه خصوصيتن جي باري ۾ ٻڌون ٿا:

### فتاويٰ رضويه جو تعارف

ياد رهي! ”فتاويٰ رضويه“ ۾ موجود هر فتويٰ ۾ دليلن جو سمنڊ چوليون هڻي رهيو آهي. فتاويٰ رضويه جون 30 جلدون آهن. جيڪي تقريباً ٻاويھ هزار (22000) صفحا، ڇھ هزار اٺ سو ستيتاليھ (6847) سُوالن جا جواب ۽ ٻه سو ڇھ (206) رسالن تي مُشتمل آهن. جڏهن ته هزارين مسئلا ضمناً زيرِ بحث آيا آهن. اعليٰ حضرت **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** 55 کان وڌيڪ علم تي دسترس رکڻ وارا اهڙا ماهر عالم هئا جو ڪافي علمِ عقليه ۽ نقليه تي سندن جون سوين تصنيفون موجود آهن، هر تصنيف ۾ سندن جي علمي شان ۽ شوڪت، فقهي مهارت ۽ تحقيقي بصيرت جا جلوا نظر ايندا آهن، خاص ڪري فتاويٰ رضويه ته فقه جي

سمند ۾ غوطو لڳائڻ واري جي لاءِ آڪسيجن جو ڪم ڏيندو آهي.

(اعليٰ حضرت کي انفرادي ڪوشش، ص ۲-۳ بتغير قليل)

علم و عرفان کا جو کہ ساگر تھا

خیر سے حافظہ قوی تر تھا

حق پہ مبنی تھا جس کا ہر فتویٰ

واہ کیا بات اعلیٰ حضرت کی

(وسائل بخشش، ص ۵۷۵)

مختصر وضاحت: ... اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ شريعت ۽ طريقت جا سمند هئا

۽ سندن جو حافظو به تمام مضبوط هو انهيءَ ڪري سندن جو هر فتويٰ حق تي بدل هوندو هو، پوءِ چونه چئون ته اعليٰ حضرت جي ڇا ڳالهه آهي..

اچو! هاڻي ”فتاويٰ رضويه“ جي ڪجهه خصوصيتن جي باري ۾ ٻڌون ٿا:

### فتاويٰ رضويه جون خصوصيتون

◊ فتاويٰ رضويه ۾ علمِ حديث ۽ علمِ فقه جي ڪتابن جو ڀرپور علم

موجود آهي ◊ فتاويٰ رضويه ۾ اڻ لپ ۽ ناياب حوالن جو به جڳهه جڳهه تي

ذڪر ڪيو ويو آهي ◊ فتاويٰ رضويه ۾ قرآن ۽ حديث جي روشني ۾ سوين

موضوعن تي هزارين مسئلن جو حل عطا فرمايو ويو آهي. ◊ فتاويٰ رضويه

۾ فنِ رياضي ۽ علمِ ثوقيت سان گڏوگڏ علمِ ميراث جي باري ۾ به اڻ لپ ۽

ناياب تحقيق موجود آهي ◊ فتاويٰ رضويه ۾ بين (فقهيه) مذهبن جي قوانين ۽

جُزئيات جو علم به شامل آهي ◊ فتاويٰ رضويه ۾ هر مسئلي ۾ قرآن ۽ سُنَّت

جي پيروي جو اِهتمام ڪيو ويو آهي ◊ فتاويٰ رضويه ۾ بدعتن ۽ مُنڪرات

جو ايمان افروز رد ڪيو ويو آهي ◊ فتاويٰ رضويه جي سڀ کان وڏي خاصيت

ها آهي ته وڏن وڏن مُفتين سڳورن کي فقهيه مسئلن جي مُعاملي ۾ وقت به

وقت فتاويٰ رضويه جي ضرورت پوندي آهي، ڪيترائي مفتي سڳورا فتويٰ

ڏيڻ جي معاملي ۾ خاص طور تي فتاويٰ رضويه کان مدد وٺندا آهن ۽ ان  
 شَاءَ اللهُ آئنده به وٺندا رهندا. (آئينه رضويات، حصه ۲، ص ۲۲۸)

حشر تک جاری رہے گا فیض مُرشد آپ کا فیض کا دریا بہایا اے امام احمد رضا  
 (وسائل بخشش مرم، ص ۵۲۵)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

### دين جي خدمت جو نالو جذبو

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! صدرُ الشريعه مولانا محمدا محمد علي اعظمي رحمته  
 الله عليه قرآنِ كريم جي صحيح ۽ سولي ترجمي جي ضرورت بيان ڪندي اعليٰ  
 حضرت امام احمد رضا خان رحمته الله عليه کي ترجمو ڪرڻ جي گذارش ڪئي ۽ پاڻ  
رحمته الله عليه واعدو به ڪري ورتو هو، پر ديني مسئلن ۾ تمام گهڻو مشغول هئڻ  
 ڪري ترجمو ڪرائڻ ۾ دير ٿيندي رهي، آخرڪار پاڻ رحمته الله عليه فرمايائون:  
 ترجمي جي لاءِ مون وٽ الڳ سان ڪو وقت ناهي، ان ڪري اوهان رات جو  
 سمهڻ وقت يا ڏينهن ۾ ڦيلوڪ (يعني منجهند جو ٿورو آرام ڪرڻ) جي وقت ايندا  
 ڪريو. پوءِ صدرُ الشريعه مفتي امجد علي اعظمي رحمته الله عليه اعليٰ حضرت رحمته الله عليه  
 جي خدمت ۾ حاضر ٿيندا هئا ۽ پاڻ رحمته الله عليه زباني قرآني آيتن جو ترجمو  
 ڪرائيندا هئا ۽ صدرُ الشريعه رحمته الله عليه ان کي لکندا ويندا هئا، پوءِ جڏهن  
 حضرت صدرُ الشريعه رحمته الله عليه ۽ ٻيا عالم سڳورا اعليٰ حضرت رحمته الله عليه جي  
 ترجمي جو تفسير جي ڪتابن سان پيٽ ڪندا هئا ته اهو ڏسي حيران ٿي ويندا  
 هئا ته پاڻ رحمته الله عليه جو اهڙي نموني بر وقت ترجمو ڪرائڻ تفسير جي معتبر  
 ڪتابن جي بالڪل مطابق هوندو هو. (فيضانِ اعليٰ حضرت، ص ۴۷۵)

احمد رضا کا تازہ گلستاں ہے آج بھی خورشید علم ان کا درخشاں ہے آج بھی کس طرح اتنے علم کے دریا بہا دیئے علمائے حق کی عقل تو حیراں ہے آج بھی  
(مناقِبِ رِضَا، ص ۶۶)

مختصر وضاحت: ... اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جِي علم جو سج اچ به روشن آهي، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ علم جا اهڙا درياءَ وهايا جو عالمن جا عقل حيران آهن.  
پيارا پيارا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته! اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ دين جِي خدمت جِي حوالي سان ڪيتري قدر حساس هئا جو ايترين مصروفين جِي باوجود به اُمت جِي آساني جِي لاءِ نهايت عمدہ ۽ بهترين قرآن جو ترجمو "ڪنز الايمان" کي لکائي ڇڏيو، جنهن کي عالمن سڳورن رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم اَجْمَعِينَ بالڪل شريعت جِي موافق ڏنو. اچو! هاڻي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جِي انهيءَ ترجمو قرآن "ڪنز الايمان" جون ڪجهه خصوصيتون به ٻڌون ٿا، جيئن

### قرآن جِي ترجمي ڪنز الايمان جون خصوصيتون

◆ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پاڪ ۽ هند جا اهي عظيم ترين مترجم (ترجمو ڪرڻ وارا) آهن جنهن قرآن ڪريم جو اهڙو ترجمو پيش ڪيو آهي، جنهن ۾ قرآن جِي رُوح جِي حقيقي جهلڪ موجود آهي، حيرت ۽ تعجب جِي ڳالهه اها آهي جو لفظي ترجمو هئڻ سان گڏوگڏ بامُحاوره به آهي ۽ اها سندن جِي ترجمي جِي نهايت وڏي خوبي آهي.

◆ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ترجمو ڪرائيندي وقت هن ڳالهه جو خاص خيال رکيو آهي ته ترجمو لُغت جِي مطابق هجي ۽ الفاظ جِي مختلف معنائن مان اهڙين معنائن کي چونڊيو وڃي جيڪا پهرين ۽ بعد واري آيت جِي تعلق کي قائم رکي سگهي.

◆ ان ترجمي مان قرآني حقيقتون، علم ۽ معارف جا اهي لکيل راز ظاهر ٿين ٿا جيڪي عام طور تي ٻين ترجمن سان واضح نٿا ٿين.

◆ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جِي ترجمي جِي هڪ ٺاميان خصوصيت هي به آهي ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ هر مُبارڪ مقام تي انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جِي ادب ۽ احترام، عزت ۽ پاڪدامني جو خاص طور لحاظ رکيو آهي. (فيضانِ اعليٰ حضرت، ص ۴۷۶)

◆ تَرَجَمُو ڪنڙُ الايمان علم ۽ حڪمت جو خزانو ۽ ايمان جِي حقيقي دولت آهي.

◆ تَرَجَمُو ڪنڙُ الايمان ۾ احاديثِ مُبارڪه، تابعين ۽ تبع تابعين جا اقوال ۽ سلف صالحين رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ جِي اعتماد لائق تفسيرن جو خُلاصو به موجود آهي.

◆ تَرَجَمُو ڪنڙُ الايمان دُنيا جو بهترين قرآن جو ترجمو آهي، جيڪو ڪنهن لائبريري ۾ ويهي يا ڪنهن ٻئي ترجمي کي ڏسي ڪري يا تفسيرن ۽ حديثن يا لغتن جِي ڪتابن کي پڙهي ڪري ناهي ڪيو ويو بلڪ زباني لکرايو ويو آهي.

(ماهنامه معارفِ رضا، ص 87، ڪراچي ستمبر تا نومبر 2008 عيسوي)

خدمت قرآنِ پاڪ کي وه لاجواب کي راضي رضا سے صاحبِ قرآن هے آج بهي احمد رضا کا تازه گلستاں هے آج بهي خورشيدِ علم ان کا درخشاں هے آج بهي

(مناقبِ رضا، ص ۶۷)

مختصر وضاحت: ... اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ قرآن مجيد جِي اهڙي خدمت ڪئي آهي جو صاحبِ قرآن، محبوبِ رحمن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به سندس کان راضي آهن ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جِي علم جو سج اڄ به روشن آهي.

## صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

اي عاشقانِ رسول! يقيناً قرآنِ كريم هڪ مڪمل زندگي جو ضابطو ۽ سلامتي ۽ امن سان زندگي گذارڻ وارن دُنيا جي تمام ئي مسلمانن جي لاءِ راهِ هدايت جو حقيقي چراغ آهي، جنهن جي مفهوم ۽ مطلب کي سمجهڻ جي لاءِ ان جو آسان ترجمو ٿيڻ ضروري آهي. **الْحَمْدُ لِلَّهِ** قرآنِ كريم جي رائج تمام اُردو ترجمن ۾ سڀ کان بهترين اُردو ترجمو ”ترجمهءِ قرآن ڪنز الایمان“ جنهن جو سنڌي ترجمو به آهي. تنهنڪري اسان کي گهرجي ته اسان پنهنجي مصروف زندگي مان ڪجهه وقت ڪڍي قرآنِ پاڪ جي تلاوت ڪرڻ جو معمول بڻايون، جيئن اميراهلسُنت، ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي **دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه** ترجمو ۽ تفسير سان روزانو تلاوتِ قرآن جي لاءِ اسلامي پائرن جي مدني انعام نمبر 21 ۾ فرمائن ٿا: ”چا اڄ توهان ڪنز الایمان مان گهٽ ۾ گهٽ ٽي آيتون (ترجمو ۽ تفسير سان گڏ) تلاوت ڪرڻ يا ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي؟“

جيڪڏهن اسان هن مدني انعام تي روزانو عمل ڪيون ته قرآنِ كريم جي تلاوت جي برڪت سان اسان جي گهرن ۾ خير ۽ برڪت جو نِزول ٿيندو رهندو، ترجمو ۽ تفسير سان گڏ پڙهڻ جي برڪت سان علمِ دين ۾ اضافو ٿيندو، قرآنِ كريم کي سمجهڻ ۾ آساني ٿيندي، معلومات جو خزانو حاصل ٿيندو. مڪتبه المدينه تان شايع ٿيڻ واري 10 جلدن تي مشتمل عظيم الشان تفسير بنام ”صراطُ الجنان“ جو به مطالعو ڪيو، هن تفسير ۾ به تمام سٺي انداز سان معلومات جو خزانو اُمّتِ مُسلمه تائين پهچائڻ جي ڪوشش ڪئي

وئي آهي.

## صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! اعليٰ حضرت ﷺ جي ديني خدمتون ايتري قدر قابلِ رشڪ آهن جو جنهن تي عوام ته عوام عالمن جا عقل به حيران آهن. اچو! اعليٰ حضرت جي علمي ۽ عملي زندگي جو مختصر خاڪو ملاحظه ڪريو.

### اعليٰ حضرت جي علمي ۽ عملي زندگي جون ڪجهه جهلڪيون

\* اعليٰ حضرت ﷺ جي ولادتِ باسعادت 10 شوالِ المڪرم چنڇر جي ڏينهن تي. \* اعليٰ حضرت ﷺ تقريباً 4 سالن جي عمر ۾ ناظره قرآنِ پاڪ ختم ڪري ورتائون ۽ انهيءَ عمر ۾ فصيح (يعني خالص) عربي زبان ۾ گفتگو فرمائي. \* اعليٰ حضرت ﷺ تقريباً ڇهن سالن جي عمر ۾ پهريون بيان فرمايو. \* اعليٰ حضرت ﷺ تقريباً ستن سالن جي عمر ۾ رمضان المبارڪ جا روزا رکڻ شروع ڪيا. \* اعليٰ حضرت ﷺ تقريباً اٺن سالن جي عمر ۾ وراثت جي مسئلي جو شاندار جواب لکيائون. \* اعليٰ حضرت ﷺ

تقريباً اٺن سالن ئي جي عمر ۾ نَحْوُ جو مشهور ڪتاب ”هَدَايَةُ النَّحْوِ“ پڙهي ورتو ۽ ان جي عربي شرح به لکيائون. \* اعليٰ حضرت ﷺ تيرهن سال چار مهينا ۽ 10 ڏينهن جي عمر ۾ علومِ درسيه کان فراغت ماڻي، دستارِ فضيلت ٿي، انهيءَ ڏينهن فتويٰ لکڻ جو باقاعده آغاز ڪيائون ۽ درس ۽ تدريس جي به شروعات ڪيائون. \* اعليٰ حضرت ﷺ جي تقريباً اٺيهه سالن جي عمر ۾ سنّتِ نڪاح ادا ٿي ۽ ازدواجي زندگي جي شروعات ٿي. \* اعليٰ حضرت ﷺ ڪي تقريباً 21 سالن جي عمر ۾ فتويٰ لکڻ جي باقاعده اجازت ملي. \* اعليٰ حضرت ﷺ ڪي تقريباً 22 سالن جي عمر ۾ شرفِ بيعت ۽ تمام سلسلن جي

اجازت ۽ خلافت حاصل ٿي. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 22 سالن جي عمر ۾ پهريون اردو ڪتاب لکيو. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ڪي تَقْرِيباً 23 سالن جي عمر ۾ پهريون ڀيرو زيارتِ حرمين شريفين جو شرف حاصل ٿيو. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ڪي تَقْرِيباً 23 سالن جي عمر ۾ مڪي پاڪ جي عالم سڳورن حديث جي اجازت ڏني. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 27 سالن جي عمر ۾ پهريون فارسي ڪتاب لکيو. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 31 سالن جي عمر ۾ 68 شعرن تي مشتمل مشهور ۽ معروف قصيده معراجيه تحرير فرمايو. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 45 سالن جي عمر ۾ ڪتاب ”فتاوىٰ الحَرَمَيْن“ لکيو. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 50 سالن جي عمر ۾ دارالعلوم منظرِ اسلام جو بنياد رکيو. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ڪي تَقْرِيباً 51 سالن جي عمر ۾ ٻيهر زيارتِ حرمين شريفين جي سعادت حاصل ٿي ۽ انهيءَ سال مڪي شريف ۾ ئي صرف 8 ڪلاڪن ۾ علمِ غيب مُصطفيٰ تي مُشتمل عَرَبِي رسالو لکيائون.

\* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 52 سالن جي عمر ۾ مڪي ۽ مديني شريف جي عالم سڳورن ڪي سنڌ اجازت ۽ خلافت عطا فرمائي ۽ انهيءَ سال مڪي شريف ۾ ڪرنسي نوت بابت ڪتاب لکيو.

\* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 52 سالن جي عمر ۾ قصيده حضور جانِ نور (شڪرِ خدا که آج گهڙي اس سفر کي هے) لکيائون. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 52 سالن جي عمر ۾ بيداري ۾ ديدارِ مُصطفيٰ جو شرف حاصل ڪيو ۽ انهيءَ سال ڪتاب حَسَامُ الحَرَمَيْن تحرير فرمايو. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 52 سالن جي عمر ۾ بابُ المدينه ڪراچي ڪي پنهنجي آمد جو شرف بخشيائون. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 58 سالن جي عمر ۾ ترجمو قرآن ڪنز الايمان لکرائڻ شروع ڪيائون. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 64 سالن جي عمر ۾ جماعت

رضاءِ مصطفيٰ جو بنياد رکيائون. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 66 سالن جي عمر ۾ زمين جي حرڪت ۽ فلسفين (Philosophers) جي غلط نظرين جي رد ۾ تحقيقي رسالو تحرير فرمايو. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 67 سالن جي عمر ۾ ٻن قومي نظرين تي جامع ڪلام فرمايائون. \* اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ تَقْرِيباً 68 سالن جي عمر ۾ آخري وصيتون لکرايون. علم ۽ فن جو اهو عظيم آفتاب 25 صفرالمظفر 1340ھ 28 آڪٽوبر 1921ء جو جمعة المبارڪ جي ڏينهن نيڪ اذانِ جمعہ جي وقت تقريباً 68 سالن جي عمر ۾ لهي ويو. الله ڪريم جي انهن تي ڪروڙين رحمتون هجن.

(ماخوذ از حياتِ اعليٰ حضرت، جهانِ رضا، سوانحِ امام احمد رضا، تجلياتِ امام احمد رضا، تذڪره امام احمد رضا)

مولا بهر ”حداق بخشش“ بخش عطا ڪو بلا پُرش  
خُلدِ ميں ڪهتا ڪهتا جائے گا واہ ڪيا بات اعليٰ حضرت ڪي  
(وسائلِ بخششِ مرمم، ص 526-525)

## صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّد

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! اوهان ٻڌو ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ علمِ دين جا بي شمار اهڙا قيمتي موتي عطا فرمايا جو جن سان اڄ به اُمتِ مُسَلِمَه هدايت ۽ رهنمائي حاصل ڪري رهي آهي. سندس جون ديني خدمتون اهڙيون هيون جو پاڻ درس ۽ تدريس جي ذريعي علم جي اڃايلن کي سيراب ڪيو. سندن فيضان سان مالا مال ڪيئي عالم سڳورا تيار ٿيا. سندن جي فيضان سان فيضياب ٿيڻ جي لاءِ عاشقانِ رسول جي مدني تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو.

ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”هفتيوار مدني مذاڪره“ به آهي.

## 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”هفتيوار مدني مذاڪرو“

ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن مان هفتيوار هڪ مَدَنِي ڪم ”مَدَنِي مذاڪرو“ به آهي. هن مدني ڪم جا بي شمار ديني ۽ دُنياوي فائدا آهن،

- مدني مذاڪري جي برڪت سان گناهن کان بچڻ جو ذهن ملندو آهي.
- مدني مذاڪري جي برڪت سان علمِ دين حاصل ٿيندو آهي.
- مدني مذاڪري جي برڪت سان ديني معلومات (Islamic knowledge) سان گڏ اخلاقي تربيت به نصيب ٿيندي آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰه ! هن مدني ڪم جي برڪت سان بيشمار ماڻهو گناهن پري زندگي ڇڏي نيڪيون ڪرڻ وارا بڻجي ويا.

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”هفتيوار مدني مذاڪرو“ آهي، هن جي تفصيلي معلومات جي لاءِ مڪتبه المدينه جي 72 صفحن تي مشتمل رسالي ”هفتيوار مدني مذاڪره“ جو مطالعو ڪريو. تمام ذميدارانِ دعوتِ اسلامي ته هن رسالي جو لازمي مطالعو ڪن، اهو رسالو مڪتبه المدينه تي دستياب هئڻ سان گڏوگڏ دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ [www.dawateislami.net](http://www.dawateislami.net) تان به پڙهي سگهجي ٿو.

هن رسالي جي مطالعي جي برڪت سان اوهان کي خبر پوندي • مدني مذاڪري جي اهميت • اجتماعي مدني مذاڪري ۾ شرڪت جا طريقا • مدني مذاڪري جي باري ۾ اميرِ اهلستنت جا مدني گل • مدني مذاڪري جي باري ۾ مرڪزي مجلس شوري جا مدني گل • مدني مذاڪري جا 26 مدني گل • مدني مذاڪري جون شرعي ۽ تنظيمي احتياطن وغيره.

اچو! تَرغيب لاءِ هڪ مَدَنِي بهار ٻڌو ۽ پابندي سان مدني مذاڪري ۾ شرڪت جي نيت ڪري وٺو،

## مَدَنِي مذاڪري جي بَرڪت

زم زم نگر حيدر آباد (بابُ الاسلام سنڌه) جي علائقي ڦهليلي پار جي

رهائشي اسلامي پاءُ هونئن ته ننڍپڻ کان ئي دامنِ عطار سان وابسته هو پر شيطان مردود دُنيا جي پُر فريب نظارن ۾ بُري طرح الجھائي رکيو هو. زندگي جا قيمتي مهينا ۽ سال عُفلت ۾ گذري رهيا هئا جو خوش قسمتي سان هڪ پيري ڪنهن مُبلِّغِ دَعْوَتِ اِسْلَامِي سان مُلاقات ٿي، جنهن ان کان پڇيو: ڇا اوهان اميرِ اهلِسُنَّتِ وَأَمْتِ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ جا بيان ٻڌندا آهيو؟ جواب ڏنائون: نه. ان تي اهو چوڻ لڳو ته اميرِ اهلِسُنَّتِ وَأَمْتِ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ فرمائڻ ٿا: جيڪو روزانو هڪ بيان ٻڌندو آهي مان ان سان خوش ٿيندو آهيان. هنن لفظن ان جي دل ۾ لڪيل پنهنجي مرشدِ ڪريم سان مَحَبَّتِ کي بيدار ڪري ڇڏيو. پوءِ ان مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ تان جاري ڪيل 50 مَدَنِي مذاڪرن تي مُشْتَمِلِ وي سي ڊي (VCD) خريد ڪئي ۽ روزانو هڪ مَدَنِي مُذاڪرو ٻڌڻ جي سَعَادَتِ ماڻڻ لڳو. اميرِ اهلِسُنَّتِ وَأَمْتِ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ جي پُر تاثيرِ گفتگو جي بَرَڪت سان ڏينهو ڏينهن گناهن سان نَفَرَتِ ۽ نيڪين سان مَحَبَّتِ وڌڻ لڳي، اڃان ڪجهه ئي مَدَنِي مُذاڪرا ٻڌا هئائين جو ان جي حُلِي، ڪردار ۽ اندازِ زندگي ۾ تبديلي اچڻ لڳي. ان کي نه صرف سُنْتَن تي عَمَلِ جو جذبو مليو بلڪ اَلْحَدِثُ اللهُ اهو مَدَنِي ڪمن ۾ به دلچسپي وٺڻ لڳو. مطلب ته مَدَنِي مذاڪرن جي ذريعي ان جي اهڙي مَدَنِي تَرْبِيَتِ تي جيڪا 26 سالن جي زندگي ۾ ڪڏهن به نه ٿي.

اے بهارِ عِصِيَا تُو آجا يهاں پر گُناہوں کي ديگا دَوَا مَدَنِي ماحول  
گنہگارو آؤ، يَسَّ ڪارو آؤ گُناہوں کو ديگا پُجھرا مَدَنِي ماحول  
پلا ڪر مَنِي عَشَقِ ديگا بنا يہ تمھیں عاشقِ مُصْطَفٰے مَدَنِي ماحول  
(وسائلِ بخششِ مرم، ص ۶۳۸)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْبِ! صَلَّيْ اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ڪڏهن ڪڏهن جنهن وٽ جيترو علم هوندو آهي، ان علم جي مطابق ان جو عمل يا ته بلڪل ئي ناهي هوندو يا ان علم جي لحاظ کان ڪجهه گهٽ ٿيندو آهي، پر قربان وڃي اعليٰ حضرت امام اهلستت جي شان تان جو جتي پاڻ علم جا سمنڊ هئا، اتي عملي ميدان ۾ به پنهنجو مت پاڻ هئا، سندن سيرت جو مطالعو ڪرڻ کان پوءِ اها ڳالهه بلڪل واضح ٿي ويندي آهي ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي ننڍپڻ کان وٺي وصال تائين سڄي زندگي شريعت ۽ سنت، عبادت ۽ رياضت، تقويٰ ۽ پرهيزگاري ۽ خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ ۾ گذري آهي. پاڻ ننڍپڻ ئي کان عبادت ۽ رياضت کي پنهنجي زندگي (Life) جو حصو بڻائي ورتو هو، اهو سبب آهي جو گهر ۾ هجن يا گهر کان ٻاهر، ماڻهن ۾ هجن يا اڪيلا بلڪ سخت بيماري جي عالم ۾ به ڪڏهن عبادت ۾ ڪوتاهي نه ڪيائون، جيئن ته

### سخت بيماري ۾ به روزو

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ خود فرمائن ٿا: ”هڪ سال رمضان المبارڪ کان ٿورو عرصو پهريان والد مرحوم حضرت رئيس المٽڪلمين سيدنا و مولانا نقي علي خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ خواب ۾ تشريف ڪئي آيا ۽ فرمايائون: پٽ! ايندڙ رمضان المبارڪ ۾ توهان سخت بيمار ٿي پوندؤ، پر خيال رکجو ڪو روزو قضا نه ٿيڻ گهرجي. واقعي پنهنجي والد صاحب جي ارشاد موجب رمضان المبارڪ ۾ آءٌ سخت بيمار ٿي پيس. پر ڪو روزو نه ڇڏيم. الْحَمْدُ لِلّٰهِ روزن جي ئي برڪت سان الله عَزَّوَجَلَّ مون کي صحت عطا فرمائي ۽ صحت چو نه ملي ها جو رحمتِ عالم، ٿور مُجَسَّم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو ارشاد پاڪ به ته آهي: ”صَوْمًا مُؤَا تَصِحُّوا يعني روزو رکو صحتياب ٿي ويندؤ.“ (دَرَمَنْتُور ج 1 ص 340) (ملفوظات، حصه دوم، ص 206) ۽ جڏهن 1339 هجري جو رمضان مئي، جون 1921 ۾ آيو ۽ مسلسل بيماري ۽ تمام گهڻي ڪمزوري (Weakness) جي سبب اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پنهنجي اندر هن سال جي

گرمي جي موسم ۾ روزو رکڻ جي طاقت نه ڏني ته پنهنجي حق ۾ فتويٰ ڏني ته جبل تي سردي ٿيندي آهي، اتي روزو رکڻ ممڪن آهي، تنهنڪري روزو رکڻ جي لاءِ اتي وڃڻ استطاعت جي ڪري فرض ٿي ويو. پوءِ پاڻ روزو رکڻ جي ارادي سان ڪوه پوالي ضلعو نيني تال (رياست اترڪنڊ، هند) تشریف کڻي ويا. (تجليات امام احمد رضا، ص ۱۳۳)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان! اسان جا اعليٰ حضرت فرائض جا ڪيترا پابند هئا جو سخت بيماري جي عالم ۾ به روزو نه ڇڏيائون. ياد رهي! جهڙي طرح اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ننڍپڻ کان ئي روزا رکڻ شروع ڪيائون ۽ سڄي زندگي ڪو روزو نه ڇڏيائون ايستائين جو رَمَضانُ المبارڪ جا روزا رکڻ جي لاءِ جبل تي به تشریف کڻي ويا، اهو ئي حال سندن جي نماز جو به هو جو ننڍپڻ کان نماز جو اهڙو اِهتمام ڪندا هئا جو سڄي زندگي ايستائين جو سخت بيماريءَ ۾ به ڪا نماز نه ڇڏيائون. پاڻ نهايت ئي خشوع ۽ خضوع سان نماز ادا ڪندا هئا. سندن جي نماز جو حال بيان ڪندي مولانا محمد حسين چشتي ميرني رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا:

### اعليٰ حضرت ۽ نماز

اعليٰ حضرت، امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جيتري قدر اطمینان، سکون ۽ مسئلن جي رعايت سان نماز پڙهندا هئا ان جو مثال ملڻ مشڪل آهي. هميشه منهنجون ٻه رڪعت ٿينديون هيون ته سندن جي هڪ، جڏهن ته منهنجون چار رڪعتون ٻين ماڻهن جي 6 ۽ 8 رڪعتن جي برابر هونديون هيون ۽ نماز جو ايتري قدر شوق ۽ جماعت جو ايترو خيال ڪندا هئا جو ڪڏهن ڪڏهن ته بيماري جي ڪري اٿڻ، ويهڻ، هلڻ ڦرڻ نهايت ڏکيو ٿي ويندو هو پر جڏهن نماز جو وقت ايندو هو ته بنا ڪنهن سَهاري (Support) جي پاڻ ئي مسجد تشریف وٺي ويندا هئا ۽ ائين لڳندو هو جو پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ

چڱي طرح صحت ياب آهن. (انوارِ رضا، ص ۲۵۸)

هڪ پيري تمام گهڻو بيمار ٿي پيا، طبيعت ايتري خراب ٿي وئي جو وصيت نامو به سندن لڪرائي ڇڏيو، تڏهن به نماز سان محبت جو حال اهو جو چار ماڻهو ڪرسي تي ويهاري مسجد کڻي ويندا هئا ۽ وري واپس آڻيندا هئا، پر سڀ نمازون مسجد ۾ ئي پڙهندا هئا. (فتاوىٰ رضويه، ۹/۵۴۷)

### گهلجندي جماعت جي لاءِ حاضرتيا

انهيءَ بيماري ۾ ”هڪ پيري مسجد وٺي وڃڻ وارو ڪو نه هو، جماعت جو وقت ٿي ويو. طبيعت پریشان، لاچار پاڻ ئي ڪنهن نموني گهلجندا حاضر ٿيا ۽ باجماعت نماز ادا ڪيائون. (عورتين ۽ مزارات کي حاضري، ص ۱۸)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان! اعليٰ حضرت، رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ڪي باجماعت نماز سان ڪيتري مَحَبَّت هئي جو ڪنهن حال ۾ جماعت ڇڏڻ پسند نه هو، باجماعت نماز سان سندن جي مَحَبَّت جو عالم ته ڏسو شديد بيماري جي ڪري هلڻ ۾ مشڪل آهي، پر پوءِ به مسجد ۾ وڃي باجماعت نماز ادا ڪرڻ سندن جي خوبي هئي، هن ۾ انهن نادانن جي لاءِ عبرت جا مدني گل موجود آهن جيڪي نماز جي وقتن ۾ گهٽي جي ڪنڊن، چوڪن ۽ دڪانن تي ويهي فضول ڳالهين ۾ مشغول رهن ٿا، لاپرواهي جو اهو عالم آهي جو اڏانون تي وينديون آهن، نمازن جو وقت ختم ۽ ٻي نمازن جو وقت اچي ويندو آهي، پر افسوس! اهي نادان پنهنجي جڳهه تان ٿورو به چرندا نه آهن، اهڙي طرح ڪي ماڻهو سُستي جو مظاهرو ڪندي بغير جماعت جي يا وري گهر ۾ ئي پڙهي وٺندا آهن.

ياد رکو: هر عاقل، بالغ تي جماعت واجب آهي، بنا شرعي عذر جي هڪ پيرو به ڇڏڻ وارو گناهگار ۽ جهنم جو حقدار آهي. (بهارشريعت، حصه سوم، ۱/۵۸۲ ملخصاً)

حضرت سيدنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي، پنهنجي جهانن جي سلطان

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايائون: منافقن تي سڀ کان وڌيڪ گري عشاء ۽ فجر جي نماز آهي ۽ انهن کي خبر هجي ها ته هن ۾ ڇا آهي؟ ته گهلجندا اچن ها ۽ بيشڪ مون ارادو ڪيو ته نماز قائم ڪرڻ جو حڪم ڏيان پوءِ ڪنهن کي حڪم ڪيان ته ماڻهن کي نماز پڙهائي ۽ مان پاڻ سان گڏ ڪجهه ماڻهن کي ساڻ ڪيان جن وٽ ڪانين جي پري هجي، انهن وٽ وٺي وڃان جيڪي نماز ۾ حاضر نٿا ٿين، ۽ انهن جا گهر انهن تي باه سان ساڙي ڇڏيان.

(مسلم، ڪتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب فضل صلاة الجماعة، الخ، ص ۲۵۶، حديث: ۱۴۸۲)

جيڪڏهن اسان مان ڪنهن کي ائين چيو وڃي ته اوهان پنهنجو مال هتي وڪڻندو ته 10 پيرا وڌيڪ فائدو ٿيندو جڏهن ته ٻئي شهر ۾ هن تي 27 پيرا وڌيڪ فائدو ٿيندو ته يقيناً اسان مان هر هڪ جي اها ئي ڪوشش هوندي ته ان کي ٻي شهر کڻي ٿي وڪڻيو وڃي. ٿورو سوچيو! دنياوي ۽ عارضي فائدي جي خاطر پري جو سفر ڪرڻ جي لاءِ به اسان جو ذهن بڻجي ويندو آهي، پر هاڻ! ڪجهه قدم هلي ڪري مسجد ۾ اچي باجماعت نماز ادا ڪري 27 پيرا وڌيڪ ثواب ڪمائڻ جو ذهن ناهي بڻجندو. جي ها باجماعت سان نماز پڙهڻ اڪيلي نماز پڙهڻ کان 27 درجا وڌيڪ افضل آهي، جيئن

نور جي پيڪر، تمام نبين جي سرور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايائون: ”صَلَاةُ

الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَدِّ بِسَبْعٍ وَعَشْرِينَ دَرَجَةً يَعْنِي بِاجْمَاعَتِ نَمَازِ اِذَا ڪَرْتُمْ، تَنْهَا اَكِيلَا نَمَازِ پڙهڻ کان ستاويھ (27) درجا وڌيڪ فضيلت رکي ٿي.“

(بخاري، ڪتاب الاذان، باب فضل صلاة الجماعة، ۲۳۲/۱، حديث: ۶۴۵)

اچو! بارگاهه الهي ۾ دعا ڪريون ٿا:

میں پانچوں نمازیں پڑھوں باجماعت .. ہو تو توفیق ایسی عطا یا الہی  
(وسائل بخشش مرمم، ص ۱۰۲)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

### مجلس رابط بالعلماء

اي عاشقانِ رسول! باجماعت نمازن جو جذبو وڌائڻ جي لاءِ فيضانِ غوث و رضا سان مالا مال عاشقانِ رسول جي مدني تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي خدمتِ دين جي لاءِ پنهنجون خدمتون پيش ڪريو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ دعوتِ اسلامي سڄي دنيا ۾ 107 شعبن ۾ ڪان وڌيڪ شعبن ۾ نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائڻ ۾ مصروفِ عمل آهي. هنن شعبن مان هڪ شعبو ”مجلس رابط بالعلماء“ به آهي هن شعبي جو بنيادي مقصد عاشقانِ رسول علماءِ ڪرام، مثال طور مسجدن جي امانن ۽ خطيبن وغيره کي دعوتِ اسلامي جي ديني خدمتن کان آگاه ڪرڻ، مدني ڪمن ۾ انهن جي مدد حاصل ڪرڻ، انهن جون دعائون وٺڻ ۽ عاشقانِ رسول جي جامعات ۽ مدارس ۾ مدني ڪمن جي ترڪيب بنائڻ، هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۽ هفتيوار مدني مذاڪري، مختلف تربيتي اجتماعن ۾ سُنئي جامعات ۽ مدارس جي شاگردن کي شرڪت ڪرائڻ، انهن جي لاءِ مناسب خيرخواهي جو انتظام ڪرڻ آهي. الله ڪريم دعوتِ اسلامي ۽ مجلس رابط بالعلماء کي وڌيڪ ترقيون عطا فرمائي ۽ اسان کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان سڄي پڪي وابستگي نصيب

فرمائي. اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

الله ڪرم ايسا ڪري ته ڇهه جهاڻن ۾ اے دعوتِ اسلامي تری دھوم مچی ہے  
(وسائلِ بخششِ مَرْمَم، ص ۳۱۵)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

## حديث پاڪ جي باري ۾ مَدَنِي گُل

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! بيان کي اختتام ڏانهن آڻيندي حديث پاڪ جي باري ۾ ڪجهه مَدَنِي گُل ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪريون ٿا. پهريان 2 فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه ڪريو: (1) فرمايائون: جيڪو شخص ديني معاملات جي باري ۾ چاليس (40) حديثون ياد ڪري منهنجي اُمت تائين پهچائيندو الله پاڪ (قيامت جي ڏينهن) ان کي هن شان سان اٿاريندو جو اهو فقيه هوندو ۽ مان قيامت جي ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس ۽ ان جي لاءِ شاهدي ڏيندس. (مشكاة المصابيح، ڪتاب العلم، الفصل الثالث، ۶۸/۱، حديث: ۲۵۸)

(2) فرمايا: الله پاڪ ان کي ثروتازه (بارونق) رکي جيڪو منهنجي حديث کي ٻڌي، ياد رکي ۽ ٻين تائين پهچائي. (ترمذي، ۲۹۸/۴، حديث: ۲۶۶۵) \*اسلام ۾ ڪلامُ الله (يعني قرآن) کان پوءِ ڪلامِ رسولِ الله (يعني حديثِ رسول) جو درجو آهي. (مرآة المناجیح، ۲/۱) \* هر انسان تي حضور عَلَيْهِ السَّلَامُ جي اطاعت فرض آهي ۽ اها اطاعت حديث ۽ سُنَّت جَانِثُ بغير ناممڪن آهي. (مرآة المناجیح ، ۹/۱) \* حديثن جي انڪار کان بعد قرآن تي ايمان جي دعويٰ سراسر باطل آهي. (نزہة القاري ، ۱/ ۳۸) \* جيستائين اهو معلوم نه ٿي وڃي ته اها واقعي حديث مبارڪ آهي، ان وقت تائين بيان نه ڪريو. (فيضان فاروق اعظم ، ۲ / ۴۵۱) \* پياري آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان آهي: جيستائين توهان کي يقيني علم نه هجي منهنجي طرفان حديث بيان ڪرڻ کان بچو، جنهن ڄاڻي وائي مون ڏانهن ڪوڙ منسوب ڪيو ان کي گهرجي ته هو پنهنجو نڪاڻو جهنم ۾ بڻائي وٺي. (ترمذي، ڪتاب تفسير القرآن عن رسول الله، باب ماجاء في الذي... الخ، ۴۳۹/۴، حديث: ۲۹۶۰) \* ايس ايس (SMS) جي ذريعي بغير حوالي جي ڪا به حديث اڳتي نه موڪليو جيستائين ڪنهن عاشق رسول صحيح العقيدہ مُفتي صاحب يا ڪنهن عالمِ دين کان تصديق نه ڪرائي وٺو.

(فيضانِ فاروق اعظم، ۲/۴۴۰)

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

### ايندڙ هفتيوار اجتماع جي بيان جون جھلڪيون

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! اِن شَاءَ اللهُ! آئنده جمعات ٿيندڙ دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سُنَن پري اجتماع ۾ اسان جنهن موضوع تي بيان ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين، اهو آهي ”مڪو شريف ۽ حج جون فضيلتون“ اِن شَاءَ اللهُ هن ۾ بيان مڪ مڪرمه جون خصوصيتون بيان ڪيون وينديون، بيت الله شريف جي شان ۽ عظمت بابت ايمان افروز واقعو بيان ڪيو ويندو، ڪعبو شريف قبلو ڪيئن بڻيو؟ ۽ قبلي جي تبديلي جون حڪمتون به بيان ڪيون وينديون، حج جون فضيلتون، طواف جون فضيلتون ۽ مقبول حج جون نشانيون به بيان ڪيون وينديون. لهنذا! آئنده جمعات به اجتماع ۾ حاضري جي نيت ڪريو، نه صرف پاڻ اچڻ جي بلڪ انفرادي ڪوشش ڪري ٻين کي به گڏ آڻڻ جي نيت ڪريو ۽ هت ڪڍي زور سان چئو: اِن شَاءَ اللهُ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنن پري

اجتماع پڙهيا ويندڙ درود شريف

﴿1﴾ جمع جي رات جو درود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمعي ۽ خميس جي وچين رات) هن دُڙود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرا پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،<sup>(1)</sup>

## (2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُڙود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.<sup>(2)</sup>

## (3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُڙود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.<sup>(3)</sup>

## (4) ڇهه لک دُڙود شريف جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةَ ذَاتِئْتِهٖ يَدَاوِمُ مُلْكِ اللَّهِ

<sup>1</sup>...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

<sup>2</sup>...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

<sup>3</sup>...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُروڊ شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُروڊ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.<sup>(1)</sup>

### (5) تَرَبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُروڊِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.<sup>(2)</sup>

### (6) دُروڊِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْقَرِيبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ اَمْرِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعْظَمِ آهي جيڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.<sup>(3)</sup>

### (1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَّا هُوَ أَهْلُهُ

<sup>1</sup>...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

<sup>2</sup>...القول البديع، الباب الاول، ص 125

<sup>3</sup>... الترغيب والترهيب، كتاب الذكر و الدعاء، ۲/۳۲۹، حديث: ۳۰

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر ملائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن<sup>(1)</sup>

### (1) چڻ شب قدر حاصل ڪري ورتي-

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته ان چڻ شب قدر حاصل ڪري ورتي.<sup>(2)</sup>

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

<sup>1</sup> ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

<sup>2</sup> ... تاريخ ابن عساکر، 19/155، حديث: 4415